

- розробити програми фінансування розвитку наукової інфраструктури у сфері промисловості;
- проводити реформи у фінансовому секторі з урахуванням світового досвіду та напрацювань вітчизняних експертів, у яких були б враховані останні світові тенденції розвитку високих технологій [4, с.8].

Вважаємо, що розвиток національної економіки є не можливим без ефективного фінансового ринку. Тому найважливішим завданням сучасного етапу розвитку України є впровадження обґрунтованих та системних реформ у фінансовому секторі для забезпечення додаткових джерел фінансування економічного зростання. Оскільки фінансовий ринок має визначальний вплив на розвиток фінансової системи країни.

Для розв'язання багатьох проблем у цій сфері необхідно сприяти заохоченню іноземного інвестування економіки. В Україні доцільно впроваджувати довгострокову стратегію розвитку фінансового сектору, а також посилювати координацію дій різних органів виконавчої влади в сфері реалізації заходів щодо розвитку фінансового сектору.

Список використаних джерел:

1. Блага Н.В. Інформаційна прозорість фондового ринку України Н.В. Блага // Фінанси України. – 2005. – № 3. – С. 90-95.
2. Лугінін О.Є. Економетрія: [навчальний посібник] / О.Є. Лугінін. [2-ге видання, перероблене та доповнене]. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 278 с.
3. Білоус О.А. Ринок облігацій як сегмент фондового ринку / О.А. Білоус // Фінанси України. – 2005. – №2. – С. 128-132.
4. Столбов М.И. Финансовый рынок и экономический рост: контуры проблемы / М.И. Столбов. – М.: Научная книга, 2008. – 201 с.
5. Опарін В. М. Фінанси (Загальна теорія): Навч. посібник. — 2-ге вид., доп. і перероб. — К.: КНЕУ, 2002. — 240 с.
6. Прімерова О. К. Особливості розвитку фондового ринку України // Ефективна економіка. - 2016. - №5. - [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4948>.
7. I.Lukianenko., R.Semko. Monetary policy and fluctuations on Ukrainian's stock market // Economy and forecasting. - 2012., No 4. - С.110-122.

Крючок А. С., Малащенко В. В.
Студентки 2 р.н., НаУКМА

ОНЛАЙН БІЗНЕС ЯК СПОСІБ УНИКНЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ

Онлайн бізнес – це вид бізнесу, коли усі процеси від пошуку товару чи послуги до продажі та відгуків відбуваються безпосередньо в мережі без фізичного контакту клієнт-менеджер. У залежності від товару чи послуги, онлайн-бізнес виконує різні функції, проте кінцевий результат є спільним – задоволення потреб клієнта. Онлайн бізнес може бути у формі окремого сайту з описом товару чи продукції або ж сайту для різних потреб, де користувач-менеджер може розмістити власну пропозицію серед іншого різноманітного контенту.

Суть онлайн бізнесу полягає в тому, що клієнт може з будь-якої точки світу отримати безліч послуг та продуктів з іншого куточку світу, без додаткових витрат, просто перебуваючи вдома з доступом в мережу Інтернет. Саме завдяки Інтернету відбувається весь процес купівлі-продажу-отримання товару чи послуги.

Найчастіше підприємці обирають шлях нелегальної торгівлі товарами та надання послуг, тобто стає частиною тіньової економіки, якій характерна повна несплата податків та ведення торгової діяльності без відповідної державної реєстрації.

У випадку, якщо онлайн підприємець прагне зареєструвати свою діяльність, тоді він може обрати між двома з трьох можливих видів оформлення у Єдиному Державному Реєстрі як фізична особа підприємець:

Першу групу власник магазину або шоуруму в Інстаграм обрати невзможі, та як до цієї категорії належать тільки риночні торговці.

Якщо власник бізнесу обирає другу групу, то в подальшому щомісячно він буде сплачувати 944,6 гривень єдиного податку, при обмеженні доходу у розмірі 1,5 мільйонів гривень на рік.

Якщо підприємець обирає третю групу, то ставка єдиного податку складає 5% від доходу для неплатників податку на додану вартість і 3% для платників, при обмеженні доходу підприємства у сумі 5 мільйонів гривень на рік.

Для часткового ухилення оподаткування підприємцям найбільш вигідна третя група єдиного податку, адже саме тут можуть спрацювати такі методи, як:

1. Неподання податкової декларації, або подання їх з хибними даними за умов легальної діяльності
2. Фальсифікація даних про виручку шляхом відсутності конкретної ціни за товар на сторінці Інстаграм
3. Оформлення проданих товарів, як подарункових.
4. Порушення ведення податкового обліку вигляді оформлення власних витрат як підприємницьких та оформлення товарів на фактичний продаж як продукцію на складі.

На основі вище зазначених пунктів ми спостерігаємо, що для уникнення сплати податків підприємці намагаються приховати свою фактичну діяльність, тому обирають бізнес в Інтернеті як найлегший шлях отримання найбільшого прибутку. Щоб зменшити масштаби даної діяльності, відповідним державних органам необхідно налаштувати систему податкового законодавства, проводити регулярний аналіз діяльності на платформі Інтернет та підвищити ефективність виявлення фактів ухилення оподаткування.

Список використаних джерел:

1. В. Вишневський В., А. Веткін. Ухилення від сплати податків: моделювання вибору та дій економічного суб'єкта // Економіка України. - 2004 - № 1 - 9, 15 с.
2. Офіційний сайт ДФСУ. Режим доступу: <http://zak.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/print-301339.html>
3. Bui T., Primierova O. Problems of liability for tax evasion in Ukraine // ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» - 2017.

Курінна А. О.
Студентка 2 р.н., НаУКМА

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Протягом останніх двох десятиліть відбулись значні зміни в соціально-економічному розвитку України. Саме цей розвиток характеризується переходом до ринкової економіки, а також перебудовою її структури. В умовах зростання глобалізації посилився інтеграційний вплив національної економіки на світові ринки. Ці зміни вплинули на всі сфери життя суспільства, але особливих змін зазнала зайнятість та формування ринку праці.

Ринок праці є досить складним елементом ринкової економіки, у якому тісно переплітаються інтереси роботодавців та робітників щодо встановлення ціни праці та умов функціонування. Даний ринок залежить від заходів активної та пасивної політики держави у сфері зайнятості, але в той же час значно залежить від самого працездатного населення [2].